

føre noget egentlig nyt. Jeg mener i det mindste ikke at kunne gøre det, og jeg skal derfor fatte mig i størst mulig Korthed. Jeg vil dog gerne bringe i Erindring og bede ærede Medlemmer igen efterse de Tal, som f. Eks. det ærede Medlem fra Skern (Ovesen) forleden fremførte, da han meddelte, at der ude i Ringkøbing Amt var en Masse af Statshusmandsbrug, som havde to Heste eller een Hest ved Siden af 3, 4, 5 Køer, og de Tal, som det ærede Medlem fra Grenaa (Pedersen-Nyskov), mit Partis Ordfører i denne Sag, nævnede fra Randers Amt, idet han oplyste — jeg maa maaske lige nævne et Par af Tallene —, at ved Vurderingen i 1902 var der paa 107 Husmandsbrug i Randers Amt 9 Heste, efter 3 Aars Forløb 44 Heste, efter 6 Aars Forløb 80 Heste. Det ærede Medlem fortsatte med den samme Statistik for Hornkvægets og Svinenes Vedkommende. Jeg skal ikke gentage, hvad han sagde, men henviser til Udtalelserne i Tidenden Sp. 1666—67.

Efter de Resultater, der saaledes foreligge og ere fremførte her i Salen fra de Medlemmers Side, som praktisk have haft med Sagens Udførelse at gøre, tror jeg, vi alle maa erkende, at det har været et godt Lovgivningsarbejde, der i sin Tid blev paabegyndt og blev fortsat ved Loven af 1904. Det foreliggende Forslag følger jo i det samme Spor. Det er en væsentlig Forbedring af den nugældende Lov af 1904, idet Ministeren foreslaar at gaa op med Laaneværdien fra 5,000 til 6,000 Kr. og endvidere at indføre Tillægslaan for dem, som have faaet Jordlodder efter de alt bestaaende Love. Det er to saa væsentlige Fremskridt, at jeg ikke ret forstaar, at det ærede Medlem fra Køge (Bransager) nylig kunde sige, at dette Forslag var konservativt og derfor betydningsløst. Jeg tror, at naaar det ærede Medlem fremsætter en saadan Paastand og finder Lejlighed til at sige, at Ministeren optræder som konservativ i denne Sag, er det mere et Forsøg paa at faa Ministeren fremstillet som en Mand, der ikke vil videre frem paa dette Omraade, og en Paastand, som det ærede Medlem mener der kan gøres Brug af ude i Agitationen. Det er jo let nok at høre paa det ærede Medlem, at han for ikke saa længe siden har været vant til at tale ude paa Vælgermøderne, hans Udtalelser her i Salen bære tydeligt Præg deraf, og det ærede Medlem nægtede sig ikke noget af, hvad han i den Henseende mente at kunne

anvende overfor den højtærede Landbrugsminister.

Jeg skal ikke tilbageholde, at ogsaa jeg for mit Vedkommende har nogle Ønsker at fremføre vedrørende enkelte Punkter i Forslaget. Vi ere jo her i det heldige Tilfælde, at den højtærede Landbrugsminister allerede har udtalt, at han for sit Vedkommende var villig til en Forhandling med Tinget om Forslag fra Tinget, som maatte anses for at kunne blive Forbedringer af Forslaget, og som der kunne opnaas Enighed om. Ministeren har ingenlunde stillet sig konservativt overfor sit Forslag; han har ikke i nogen Henseende gjort sit Forslag til et Ultimatum, men har fra første Færd erklæret sig villig til sammen med Tinget at forsøge, om der kan opnaas Forbedringer ud fra det Grundlag, vi her forhandle paa.

Det første Spørgsmaal, jeg vil nævne, vedrører § 2, hvor der er Tale om at udvide Kredsen af dem, som kunne komme ind under Loven. Det glæder mig, at der er nævnt Teglværksarbejdere, Fiskere o. l. Jeg kan tilføje, at jeg for mit Vedkommende vilde være glad, hvis der kunde findes en Form, hvorunder Arbejdere, som fra Landet ere rejste ind til Købstæderne, noget lettere end efter Forslaget kunde komme i Besiddelse af Jord. Det samme gælder Spørgsmaalet om Adgang for Kvinder til at faa Jord. Jeg tror ikke, en saadan Adgang i og for sig vilde blive brugt i nogen stor Udstrækning, men efter den Maade, hvorpaa vi nu lovgive her i Landet, at vi sætte Kvinden lige med Manden paa saa mange Omraader — og med Rette —, forekommer det mig, at vi udtrykkelig bør nævne i Loven, at ogsaa Kvinder kunne faa Adgang til selvstændigt at faa Jord.

Med Hensyn til § 4 er jeg enig i at fastholde Minimumsgrænsen, 2 Tdr. Land, men jeg mener, at Maksimumsgrænsen i Virkeligheden er overflødig, idet den jo fuldstændig kan afhænge af § 7, der bestemmer Maksimum for det Laan, der maa ydes. Jeg skal straks med Hensyn til denne Maksimumssum sige, at ogsaa jeg kan ønske, at den bliver sat noget op. Nu er det jo ganske vist saaledes, som ogsaa udtalt af adskillige Talere her i Salen, at denne Lov har været administreret meget hensynsfuldt fra den tidligere Landbrugsministers Side, og at de Mænd, som have været i Spidsen for Amtskommissionerne, i det store og hele have